

Тамо иматъ камня мерджанліа,
Отъ стрebro-то три аспири поскъпо,
Да го посишъ. тешко не сѣ носитъ;
Да го кършишъ, твърдо не сѣ кършитъ.“
Бладзе братъ *), сестра̀ що послуша!
Бладзе сестрѣ, що брата поучи!
Го откупи каменъ мерджанліа,
Удри темелъ сугради манастиръ.
Сѣ посвѣти сѣрбски свѣти Степанъ
Сѣ посвѣти и свѣта Елена.
День денеска манастиръ ми стоитъ,
Кои греишъ како врукъо сѣнце
Отъ ощо ꙗко лепо наградено,
Отъ ощо ꙗко 'убаво написано.
Отъ кога 'одатъ рисяни на законъ,
Отъ кога 'одатъ на Петровденъ,
До денеска сѣ пейтъ, и сѣ прикажуеъ.

48.

Царъ Муратъ и старъ Игуменъ.

Книга пишитъ цара Муратъ бега;
Ели пишитъ кому ке ꙗ пратитъ?
Ке ꙗ пратитъ дур' во свѣта Гора,
На онаа стара игумена,
На оніе млади калугери;
Що имъ сакатъ до четири добра:
Първо добро чесно вангеліе,
Второ добро свѣтого потира,
Трекьо добро нивна чесна кърста,
А четворто чесна петра'ила,
Тукъ сѣ чудитъ стара игумена,

*) Братъ дат. падежъ. това страно окончаніе на ѣ произлеговитъ отъ това, че брата въ место братъ сѣ употребитъ во многу места како именителни, и заради това сѣ придаватъ окончаніе на дат. пад, како на жен. родъ. напр. сестра, сестрѣ. Така сѣ стретвитъ им. пад. онаа стара игумена, цара, Марка и друуги; дат. пад. Маркоѣ, Маркѣ.